

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/913/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114218085
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6114218085.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613843, proti odporcovi R. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom L. XXXX/XX, F. F., v konaní právne zastúpený JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom ul. J.Kráľa 5/A, Lučenec, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, v konaní zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom ul. J.Kráľa 5/A, Lučenec, o zaplatenie 840,77 € s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa zo dňa 24. 9. 2016 proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 14C 216/2014-106 zo dňa 05. 08. 2015 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Procesný súd rozsudkom návrh navrhovateľa zamietol. Navrhovateľovi bola uložená povinnosť nahradiť odporcovi trovy právneho zastúpenia sume 184,48 € na účet právneho zástupcu odporcu v lehote do 3 dní. Navrhovateľovi bola tiež uložená povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia v sume 256,20 € na účet právneho zástupcu do 3 dní. V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol: „Právny predchodca navrhovateľa, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130, sa prostredníctvom právneho zástupcu návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 15. 08. 2014 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 840,77 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5 % ročne od 06. 09. 2011 do zaplatenia a náhrady trov konania, titulom uzatvorenej zmluvy o pôžičke č. 5006471 zo dňa 21. 10. 2010.

Odporca sa k návrhu nevyjadril.

Dňa 03. 12. 2014 požiadal právny predchodca navrhovateľa, resp. navrhovateľ o zmenu účastníka na strane navrhovateľa na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 01. 10. 2014.

Uznesením tunajšieho súdu č.k. 14C/216/2014-48 zo dňa 15. 01. 2015 súd pripustil, aby na miesto navrhovateľa vstúpila do konania spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803.

V návrhu právny predchodca navrhovateľa uviedol, že uzatvoril dňa 21. 10. 2010 s odporcom zmluvu o pôžičke č. 5006471, na základe ktorej poskytol navrhovateľ odporcovi celkovú sumu pôžičky vo výške 1 294,44 Eur. Na základe zmluvy o pôžičke mal odporca splácať pôžičku v pravidelných 12 mesačných splátkach v sume 107,87 Eur. Do dňa podania návrhu uhradil odporca z predmetnej sumy na základe zmluvy sumu 560,93 Eur. Vzhľadom na to, že odporca porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, navrhovateľ dňa 25. 08. 2011 listom, označeným

ako vypovedanie zmluvy vyzval odporcu k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Odporca však dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh odporcu ku dňu podania návrhu predstavoval sumu 840,77 Eur. Právny predchodca navrhovateľa si zároveň uplatnil zákonný úrok z omeškania.

Podaním, doručeným tunajšiemu súdu dňa 16. 09. 2014 navrhlo Združenie na ochranu spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, IČO: 42 176 778, svoj vstup ako vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu. V doplnenom vyjadrení zo dňa 22. 05. 2015 prostredníctvom právneho zástupcu uviedlo, že v zmluve o pôžičke zo dňa 21. 10. 2010 sa nachádzajú viacnásobné neprijateľné zmluvné podmienky a súčasne nesúlad so Zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Poukázalo na § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. v zmysle ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať v súlade s písm. g) - konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, pričom v zmluve o pôžičke sa dátum konečnej splatnosti nenachádza. V súlade s písm. h) - ročnú úrokovú sadzbu. V zmluve o pôžičke ročná úroková sadzba vo výške 24,11 % sa rovná výške ročnej percentuálnej miery nákladov, čo považoval za zjavne nesprávne dojednanie ročnej úrokovej sadzby, resp. údaj v uvedenej zmluve o pôžičke nezodpovedá skutočnej výške ročnej úrokovej sadzby, v súlade s písm. i) - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v zmluve o pôžičke údaj o počte, termíne a splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, sa nenachádza. V súlade s písm. j) - ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. RPMN vo výške 24,11 % je zhodná s výškou ročnej úrokovej sadzby, čo považoval za zjavne nesprávne, a teda zastával názor, že výška RPMN uvedená v zmluve o pôžičke zjavne nezodpovedá skutočnej výške RPMN. Ďalej poukázal na to, že všeobecné obchodné podmienky, tvoriace prílohu k zmluve o pôžičke sú prakticky nečitateľné, preto namietal formálnu nedostupnosť zmluvy o pôžičke, a taktiež aj všeobecných obchodných podmienok, spôsobenú drobným, len s veľkými ťažkosťami čitateľným písmom, v kombinácii s množstvom neprehľadných povinností, ukladaným odporcovi ako úverovému dlžníkovi. Z dôvodu, že zmluva neobsahovala obligatórne náležitosti, vyžadujúce zákon o spotrebiteľských úveroch, je potrebné považovať tento spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Z dôvodu procesnej ekonómie taktiež vedľajší účastník na strane odporcu vzniesol námietku premlčania, a to z dôvodu, že právny predchodca navrhovateľa uzatvoril dňa 21. 10. 2011 s odporcom - spotrebiteľom, zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Z obsahu žaloby však vyplýva, a to konkrétne z bodu 3 žalobného návrhu, že zo strany dodávateľa malo dôjsť k zosplatneniu poskytnutého úveru dňa 25. 08. 2011. Pri zosplatnení pôžičky postupom podľa § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) a § 53 ods. 9 OZ, začína plynúť premlčacia doba nie od zosplatnenia, ale v súlade s § 103, veta druhá OZ zročnosťou nesplatennej splátky. Právny predchodca navrhovateľa pokiaľ zosplatnil dlh v auguste 2011, musel vychádzať z nezaplatenia aspoň troch splátok pred augustom 2011. Pričom premlčacia doba by sa začala počítať od splatnosti splátky splatnej k 20. 05. 2011. Nárok navrhovateľa sa premlčuje v trojročnej premlčacej dobe. Nakoľko navrhovateľ podal žalobu na súd dňa 15. 08. 2014, jeho nárok sa stal splatným pred 15. 08. 2011, je celý jeho nárok premlčaný. Vzhľadom k tomu navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

Podaním, doručeným tunajšiemu súdu dňa 29. 12. 2014 oznámilo Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z., so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica, IČO: 42 309 166 svoj vstup ako vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu. Oznámením zo dňa 15. 01. 2015 Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z., zobralo svoj vstup do konania v celom rozsahu späť a z konania vystúpilo.

Súd konal a rozhodoval v neprítomnosti ospravedlneného navrhovateľa a jeho právneho zástupcu a za prítomnosti odporcu a právneho zástupcu odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom navrhovateľa, výsluchom odporcu, výsluchom právneho zástupcu odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu, žiadosťou a zmluvou o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5006471 zo dňa 07. 10. 2010, všeobecnými obchodnými podmienkami, vypovedaním zmluvy zo dňa 25. 08. 2011 spolu s doručenkou, prehľadom splátok a úhrad na odporcu, výpisom z obchodného registra na navrhovateľa, návrhom na vstup vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS do konania zo dňa 12. 09. 2014, návrhom na zmenu účastníka konania a súhlasom so vstupom do konania zo dňa 25. 11. 2014, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 01. 10. 2014, odovzdávacím a preberacím protokolom - prílohou č. 1, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok medzi EOS KSI Slovensko a Consumer Finance Holding zo dňa 01. 10. 2014, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z. do konania na strane odporcu zo dňa 15. 12. 2014, uznesením č.k. 14C/216/2014-48 zo dňa 15. 01. 2015, zisťovaním

pobytu odporcu, oznámením Združenia spotrebiteľov Slovenska, o.z. o vystúpení z konania zo dňa 15. 01. 2015, ospravedlnením právneho zástupcu navrhovateľa zo dňa 27. 07. 2015, vyjadrením vedľajšieho účastníka na strane odporcu zo dňa 22. 05. 2015, uznesením NS SR sp.zn. 4Cdo/277/2012 zo dňa 28. 05. 2013 a rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 11Co/127/2015 zo dňa 20. 04. 2015.

Právny zástupca odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu na pojednávaní uviedol, že spoločnosť, s ktorou odporca uzatvoril predmetnú zmluvu o pôžičke, môže postúpiť pohľadávku bez súhlasu odporcu, avšak odporcovi nebola daná možnosť, nakoľko ju môže postúpiť iba s písomným súhlasom. Poukázal na to, že došlo k značnej nerovnováhe v právach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v zmysle spotrebiteľských zmlúv, a preto považoval dané postúpenie v rozpore s dobrými mravmi, a tým za neplatné. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/277/2012 zo dňa 28. 05. 2013, ktorým bolo potvrdené, že v prípade, ak dôjde k postúpeniu pohľadávky, môže dôjsť k porušeniu k rovnováhy strán tým spôsobom, že dodávateľ mohol postúpiť svoju pohľadávku bez súhlasu odporcu, kým odporca takúto možnosť nemal. Rovnako poukázal na skutočnosť, že daná pohľadávka navrhovateľa je premlčaná, nakoľko podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 OZ, teda zosplatnenie najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, aj keď súčasne upozorní spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní od uplatnenia tohto práva. Odporca nezaplatil splátku zo dňa 20. 04. 2011, pričom ani ďalšie splátky, avšak navrhovateľ využil právo na zosplatnenie až 20. 08. 2011. Preto predmetná splátka kvôli ktorej došlo k zosplatneniu, je splatná dňa 20. 04. 2011 s tým, že v zmysle § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. V prípade, že by sa súd nestotožnil s jeho priamym názorom, poukázal na to, že minimálne tieto splátky do zosplatnenia sú premlčané, nakoľko k premlčaniu došlo až v auguste 2011 a predmetná žaloba bola podaná na súd dňa 13. 08. 2014. Taktiež poukázal na skutočnosť, že daná zmluva je bezúročná a bez poplatkov, nakoľko nespĺňa náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v zmysle zákona konkrétne § 9 ods. 2 písm. k/ (v súčasnosti už písm. j/) Zmluva o spotrebiteľských úveroch musí mať presne uvedenú výšku splátok s tým, že táto mala byť rozvrhnutá na istinu, úrok a poplatky. Preto sa považuje daný úver za bezúročný a bez poplatkov. Z tohto dôvodu žiadal daný návrh zamietnuť.

Odporca na pojednávaní uviedol, že uzatvoril zmluvu o pôžičke, pričom podpis na tejto zmluve je jeho vlastnoručný. Zmluvu uzatvoril z dôvodu, že ho o to požiadala jeho kolegyňa, aby si zobral na svoje meno na splátky tovar, a to konkrétne televízor. Prvé tri splátky mu poslala, aby ich zaplatil, avšak potom sa už vôbec neozvala. On sa ju snažil hľadať, avšak nevie, kde sa zdržiava a nemá na ňu doteraz kontakt. Snažil sa splátky dodržiavať tak, ako ich mal určené, avšak neskôr bol práceneschopný, lebo mal chorobu z povolania, takže z tohto dôvodu mal problém sa vôbec niekde zamestnať. Od apríla 2015 je zamestnaný v Nemocnici s poliklinikou F.D.Roosevelta Banská Bystrica ako ošetrovateľ, kde má čistý mesačný príjem 250,- Eur. S návrhom nesúhlasil, a to jednak z dôvodu z premlčania, ako aj z dôvodu neoprávnených úrokov.

Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že zmluva označená ako žiadosť a zmluva o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5006471, bola medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom uzatvorená dňa 21. 10. 2010. Predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 1 294,44 Eur. Právny predchodca navrhovateľa a odporca sa dohodli na 12 mesačných splátkach vo výške 107,87 Eur, RPMN bola 24,11 %, ročná úroková sadzba 24,11 %, priemerná hodnota RPMN 24,11 %. Termín konečnej splatnosti bol október 2011.

Podľa § 9 ods. 2, písm. i) a j) Zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa OZ musí obsahovať tieto náležitosti:

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravuje jej uplatňovanie, index, alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie vo všetkých uplatniteľných v úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Súd v danej veci konštatuje, že v skutočnosti zmluva medzi účastníkmi konania tak, ako bola uzatvorená, je potrebné ju podriaďiť pod režim spotrebiteľského práva a aplikovať Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Z tohto právneho predpisu potom vyplývajú obligatórne náležitosti v § 9 ods. 2 tohto zákona. Súd v danej veci konštatuje, že takáto zmluva neobsahuje údaj ohľadne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru tak, aby bola určená presným, konkrétnym dátumom a to isté platí aj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, keďže tieto výslovne v zmluve uvedené nie sú, pretože význam tohto ustanovenia spočíva v tom, že spotrebiteľ je už pri podpise zmluvy informovaný o tom, v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške, ako dlho je povinný plniť si povinnosti splácať istinu, úrok a iné poplatky tak, ako to vyplýva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Teda vyžaduje sa časová a to dátumová špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ale aj jednotlivých termínov splátok tak, aby boli tieto určené jednoznačne jasným spôsobom.

Vzhľadom k tomu, že zmluva o úvere tak, ako bola uzatvorená medzi účastníkmi konania, neobsahuje obligatórne náležitosti, ktoré vyžaduje zákon pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere, je zrejmé, že podľa Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, konkrétne § 11 ods. 1, ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Súd sa ďalej stotožnil aj s argumentáciou právneho zástupcu odporcu a vedľajšieho účastníka ohľadne premlčania daného nároku, a to v zmysle § 103, veta druhá OZ, nakoľko navrhovateľ podal žalobu na súd dňa 15. 08. 2014 a jeho nárok sa stal splatným pred 15. 08. 2011, teda celý jeho nárok je premlčaný, a preto súd tento v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Navrhovateľ bol v celom rozsahu neúspešný, preto mu súd náhradu trov konania ani nemohol priznať. Naopak, odporca bol v celom rozsahu úspešný, a preto mu súd priznal trovy konania, ktoré si odporca uplatnil a vyčíslil. S vedľajším účastníkom súd jedná ako s účastníkom konania. Vzhľadom k tomu, že má rovnaké práva ako účastník konania, má tiež právo na náhradu trov konania, ak ním podporovaný účastník konania v spore zvíťazil. Tak isto je mu možné uložiť, aby vedľa účastníka, ktorému v spore pomáhal, zaplatil náhradu trov konania úspešnému účastníkovi konania. V danom prípade bol úspešným účastníkom odporca, na podporu ktorého vedľajší účastník vystupoval. Odporcu aj vedľajšieho účastníka v konaní zastupoval ten istý právny zástupca.“

Právny zástupca odporcu a vedľajšieho účastníka si uplatnil a vyčíslil trovy právneho zastúpenia v zmysle Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Súd preskúmal výšku uplatnených trov a priznal právnenému zástupcovi trovy právneho zastúpenia nasledovne: prevzatie a príprava zastúpenia 20. 05. 2015 vo výške 51,45 Eur, vyjadrenie vo veci samej dňa 22. 05. 2015 51,45 Eur, prevzatie a príprava zastúpenia za odporcu dňa 05. 08. 2015 51,45 Eur, 3 x režijný paušál á 8,39 Eur, odmena advokáta 179,52 Eur + 20 % DPH, odmena advokáta spolu 215,42 Eur. Účasť na pojednávaní dňa 05. 08. 2015 51,45 Eur, 1x režijný paušál á 8,39 Eur + 20 % DPH, odmena advokáta a režijné paušály spolu 71,81 Eur, cestovné náhrady pri použití osobného motorového vozidla Opel Vectra - C EVČ: LC096BK cesta Lučenec - Banská Bystrica - Lučenec 162 km, sadzba za km 0,183 Eur, spotreba l/100 km 6,5, cena za 1 liter paliva 1,37 Eur, cestovné náhrady spolu 44,07 Eur + 20 % DPH 8,81 Eur, náhrada za stratu času cestovaním 6 polhodín á 13,98 Eur, náhrady straty času spolu 83,88 Eur + 20 % DPH 16,78 Eur, odmena advokáta s DPH + náhrada cestovného +

náhrada straty času 225,35. Trovy právneho zastúpenia spolu celkom 440,77 Eur. Súd uvedené trovy považoval za účelne vynaložené.

Z uvedených dôvodov súd rozhodol o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že zaviazal navrhovateľa nahradiť trovy konania vedľajšieho účastníka vo výške 256,29 Eur za trovy zastúpenia advokátom zástupcovi vedľajšieho účastníka a nahradiť trovy odporcu vo výške 184,48 Eur za zastúpenie advokátom zástupcovi odporcu.

Proti rozsudku odvolanie podal navrhovateľ. Vytýkal súdu prvého stupňa nesprávne právne posúdenie a nedostatočné zistenie skutkového stavu.

Procesný súd pre posúdenie premlčacej lehoty vychádzal z nepreukázaných údajov, a to z dátumu poslednej splátky vykonanej odporcom v prospech navrhovateľa. Súd však posúdil ukončenie zmluvy nesprávne a svoje odôvodnenie nezaložil na relevantných dôkazoch a skutočnostiach. Súd nemôže vychádzať z dátumu splatnosti jednotlivých splátok, keď v danom prípade došlo k predčasnemu ukončeniu zmluvy.

Navrhovateľ poukázal na rozhodnutie NS SR zo dňa 31. 07. 2008 sp. zn. 4 Cdo 146/2008, ktoré sa odklonilo od doterajšej judikatúry (Er 28/84).

Argumentoval aj rozhodnutím Krajského súdu Prešov zo dňa 21., 05. 2015 sp. zn. 16 Co 7/2015. Záver tohto rozhodnutia vyústil v konštatovaní, že začiatok behu premlčacej lehoty je vymedzený objektívne, nezávisle na subjektívnej okolnosti, teda, či oprávnený vedel, alebo nevedel o svojom práve. Ide o okamih, keď vznikne možnosť na základe práva podať žalobu (právo sa stalo nárokom - akcio náta). Zásadne nastáva splatnosťou dlhu.

Navrhovateľ zdôrazňuje, že žaloba bola podaná dňa 15. 08. 2014, premlčacia doba k predmetnému dátumu neuplynula.

Nesúhlasí tiež s rozhodnutím o trovách konania poukazujúc na to, že odporca, ako aj vedľajší účastník boli zastúpení tým istým právnym zástupcom a úkony tohto právneho zástupcu sú u odporcu, ako aj u vedľajšieho účastníka na strane odporcu totožné.

Pokiaľ ide o zastúpenie vedľajšieho účastníka, tento sa mohol dať zastupovať v súdnom konaní advokátom, avšak trovy, ktoré vynaložil v tejto súvislosti nemožno považovať na trovy účelné.

Zároveň navrhovateľ poukazoval na hodnotu sporu a navrhol o trovách konania rozhodnúť s poukazom na ust. § 150 ods. 2 OSP.

Odporca sa k podanému odvolaniu vyjadril a navrhol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu zrušil podľa ust. § 221 ods. 1 písm. h/ OSP.

Uniklo pozornosti okresného súdu, že veriteľ nepožiadaval o zaplatenie celej pohľadávky podľa ust. § 565 OZ.

Podľa tohto ustanovenia, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

Okresný súd nekonštatoval, že medzi účastníkmi bolo dohodnuté, že nezaplatením čo i len jednej splátky, stane sa splatný celý dlh. Navrhovateľ by toto právo nemohol použiť, pretože k jeho použitiu by mohlo dôjsť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Zo spisu sa však podáva, že splátky neboli platené najmenej 3 mesiace.

K splatneniu celého dlhu došlo až na základe vypovedania zmluvy zo strany navrhovateľa ku dňu 25. 08. 2011 (spis č.k. 4).

Takéto skončenie zmluvy predpokladajú aj všeobecné obchodné podmienky zmluvy v bode 12.2. Celý bod 12 sa týka skončenia zmluvy.

V tejto súvislosti nemožno opomenúť, že v jednej z „úprav“ Občianskeho zákona bolo „na ochranu spotrebiteľa“ vložené ustanovenie § 53 ods. 8 OZ, podľa ktorého ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najneskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania zo zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

V tomto odseku sa spresňujú podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené) najneskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania zo zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z tejto úpravy jednoznačne nevyplýva, od akej udalosti treba túto lehotu počítať. Z celého kontextu ustanovenia však možno vyvodíť, že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ spotrebiteľa upozornil, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky, do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa, keď ju má spotrebiteľ uhradiť. Pre úplnosť treba dodať, že 15-dňová lehota však môže začať plynúť najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením jednej zo splátok, teda nasledujúci deň po dni, ktorý bol v splátkovom plnení dohodnutý ako deň splatnosti splátky.

Zákonodarca sa však v tejto súvislosti dostatočne nevysporiadal s kogentnou úpravou zakotvenou v poslednej vete § 565, podľa ktorej právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ (dodávateľ) použiť najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky. Vzhľadom na uvedené sa v § 53 ods. 8 malo ustanoviť, že posledná veta § 565 sa v na tieto prípady nevzťahuje, ako aj to, dokedy teda dodávateľ môže toto právo uplatniť.

Za tohto legislatívneho stavu poslednú vetu § 565 pri spotrebiteľských zmluvách použiť nemožno. To však znamená, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky kedykoľvek, ak sú splnené podmienky uvedené v § 53 ods. 8 OSP.

V predmetnej spornej veci však neprichádza do úvahy použitie § 585 OZ, ani § 53 ods. 8 OZ, preto ako už bolo vyššie uvedené zo strany navrhovateľa došlo k vypovedaniu zmluvy, čo bol z jeho strany vzhľadom k všeobecným podmienkam zmluvy legitímny postup.

Znamená to, že lehota na zaplatenie zostatku nezaplateného dlhu začala plynúť až od 25. 08. 2011.

Určený deň na začatie plynutia premlčacej lehoty dáva zároveň procesnému súdu povinnosť skúmať, či niektoré splátky, ktoré mali byť splatné do tohto dňa nie sú už premlčané. Výška plnenia potom závisí od sumy, ktorá mala byť zaplatená od vypovedania zmluvy pokiaľ je táto uplatnená v premlčacej lehote.

Odvolací súd nepovažuje za potrebné zaoberať sa otázkou, či úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, pretože rozhodnutie súdu prvého stupňa v tomto smere považuje úplne za správne a nakoniec v podanom odvolaní mu neodporuje ani navrhovateľ.

K trovám právneho zastúpenia je potrebné poznamenať. Pokiaľ účastníka a vedľajšieho účastníka, ktorý vystupuje na jeho strane zastupuje ten istý právny zástupca, pričom jeho návrhy a prejavy sú obsahovo totožné, pre účastníka a vedľajšieho účastníka nemožno uplatňované trovy jedného z nich (obyčajne vedľajšieho účastníka) považovať za účelne vynaložené. Ide v skutočnosti o duplicitu prejavov a úkonov, ktorá nijako nepomáha k vyriešeniu sporu.

Naviac pokiaľ ide o trovy konania v odvolaní navrhovateľ poukazoval, že ide o spor drobnej hodnoty a navrhoval pri rozhodovaní o trovách mal použiť ust. § 150 ods. 2 OSP.

Vzhľadom k tomu, že takýto návrh bol prednesený, bude sa musieť prvostupňový súd v ďalšom rozhodnutí s návrhom vysporiadať, či už prizná, alebo neprizná náhradu trov konania. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.